

İSLAMDA GENÇLİĞİN ÖNEMİ

Allah Subhanehû ve Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Sizi topraktan, sonra meniden, sonra alakadan (aşılanmış yumurtadan) yaratan sonra bebek olarak çıkararak, sonra sizi güçlü kuvvetli bir çağa erişmeniz, sonra da ihtiyarlamanız -ki içinizden daha önce vefat edenler de vardır- ve belli bir vakte ulaşmanız için sizi yaşatan O'dur. Umulur ki düşünürsünüz” (Mümin:67)

Gençlik dönemi insanın en aktif, verimli ve hareketli olduğu dönemdir. İnsanlar bu dönemde kendilerini tanımakta ve hayatlarını yönlendirmek- tedir. Bir toplumun dinamik kesim diye adlandırılan gençliğini istedi- ğiniz şekilde istediğiniz yöne kanalize edebilirsiniz artık o topluma hakimsiniz demektir. Bunun bilincinde olan Batı gençliği ifsat edebilmek için her türlü yola başvurmaktadır. Gençliğin zihnini sürekli kendi şahsiyetleri ile donatmakta, kitle iletişim araçları aracılığıyla zehirlerini enjekte etmektedir. Gençleri futbol, demokrasi, müzik, fuhuş, içki, kumar vb. şeylerle meşgul etmekte, kendi özüne yabancı olarak yetişen gençler ise çoğu zaman bu bataklığa düşmektedir. Bu şekilde yetiş(tiril)en gençler için artık bir futbolcunun, bir filozofun, bir sanatçının, bir yazarın sözü ayetten ve hadisten daha üstün görülmekte ve kendisi ile amel edilmektedir. Bu durumun birçok sebebi olmakla beraber başlıca sebeplerden biri gençliğin kendisi için rol model edineceği şahsiyetleri tanımıyor olmasıdır. Bu makalede gençlere şu an içerisinde bulunmuş oldukları evrenin bilincinde olmaları gerektiğini ve İslâm'ın gençliğe verdiği önem üzerinde durarak gençlere gerçek rol modellerinin kimler olduğunu göstereceğim inşaAllah.

Bizler bu dünyaya imtihan için geldik ve hayatımızın sona ermesiyle beraber dünya hayatında yaptığımız amellerden dolayı hesaba çekileceğiz. Allah Subhanehû ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Sizi topraktan, sonra meniden, sonra alakadan (aşılanmış yumurtadan) yaratan sonra bebek olarak çıkararak, sonra sizi güçlü kuvvetli bir çağa erişmeniz, sonra da ihtiyarlamanız -ki içinizden daha önce vefat edenler de vardır- ve belli bir vakte ulaşmanız için sizi yaşatan O'dur. Umulur ki düşünürsünüz” (Mümin:67)

İSLAMDA GENÇLİĞİN ÖNEMİ

Yazar Administrator

Pazartesi, 07 Eylül 2015 20:18 - Son Güncelleme Pazartesi, 07 Eylül 2015 20:20

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□

“O (Allah) ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yarattı. O Azîz'dir, Gâfur'dur” (Mülk:2)

Allah Subhanehû ve Teâlâ başka bir ayette dünya hayatının geçici olduğunu buyurmuştur. Şöyle ki;

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□

“Dünya hayatı aldatıcı bir geçimlikten başka bir şey değildir” (Hadîd:20)

İslâm dini gençliğe büyük bir önem vermiştir. Gençlikte yapılan amel-lerin her zaman için yaşlının yaptığı ibadetten daha hayırlı olduğunu belirtmiştir. Bunu vurgulamak isteyen Ömer(ra) şöyle demiştir:“Namaz kılan yaşlıyı severim ama, namaz kılan gence aşığım.”Yine gençliğin önemi ile alâkalı birçok hadis mevcuttur.Rasulullah(sav)şöyle buyur- du:“Allah, tövbekâr genci sever.” (Camiu's-Sağir)Yine şöyle buyurdu: “Bir genç, ilim ve ibadet içerisinde yetişir, olgunlaşırsa; Allah, Kıyamet Günü ona yetmiş iki siddîkin sevabı kadar sevap verir.” (Camiu's-Sağir)

Namaz insanın tüm varlığından daha önemlidir. Ahirette ne mal, ne mülk, ne de çoluk çocuk kurtarır seni. Namazdan başka hiç birşey kurtar maz seni.

Gençlik dönemlerinin nerelerde harcandığı çok önemlidir. Eğer gençliği mizi Rabbimizin istediği şekilde sürdürsek bunun karşılığında mükâfat alırız. Allah'ın emirlerine aykırı bir şekilde sürdürürsek azaba müstehak oluruz. Muhakkak ki gençliğimizi nerede harcadığımızın hesabını verme den mahşer günü bulunduğumuz yerden hareket edemeyeceğiz. Rasulul lah(sav)şöyle buyurdu:“Kul şu beş şeyden sorguya çekilmedikçe kıyamet günü'nde ayakları olduğu yerden kıpırdamaz.

- 1-Ömrünü nerede tükettiğinden
- 2-Gençliğini nerede harcadığından
- 3-İlmiyle ne amel ettiğinden
- 4-Malını nerede kazanıp, nereye harcadığından.
- 5-Bedenini nerede yıprattığından.” (Tirmizi)

Rasulullah'ın davetinde gençlerin ayrı bir yeri olmuştur. İlk iman edip bu davayı göğüsleyen gençler olmuştur. Siyerde tespit edilen ilk kırk Müslümandan yaşları tespit edilen otuz altı kişiye baktığımızda çoğunun gençlerden hatta bazılarının çocuklardan oluştuğunu görürüz. Şeyh Takıyyuddin En-Nebhani Rahimehullah İslâm Devleti adlı kitabında Sahabe'nin yaşlarını tek tek belirtmektedir. Konumuzun uzamaması için bu Sahabelerin adlarını ve yaşlarını belirtmeyeceğiz. İsteyenler bahsettiğimiz kitaba bakarak ilk iman eden Sahabelerin isimlerine ve yaşlarına bakabilir.

Rasulullah(sav)gençlerin çekirdekten yetişebilmesi için nefsiyetlerinin ve akliyetlerinin gelişmesine büyük önem vermiştir. Nefsiyeti gelişen Sahabelerin aynı zamanda ilmî seviyeleri de artmıştır. Rasulullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem hayatta iken bazı Sahabeler genç yaşlarına rağmen müçtehit seviyesine yükselmiş ve içtihat yapmaya başlamışlardır. Ali RadiyAllahu Anh, Abdurrahman b. Avf, Muaz b. Cebel, Abdullah b. Mes'ud, Zeyd b. Sabit gibi Sahabeler

bunlardan birkaçıdır. Ayrıca Rasulullah(sav)'in gençlere verdiği bir diğer önem ise vahiy katibi olarak gençleri seçmesi ve İslâm'a davet mektuplarını da gençlere yazdırmasıdır. Gençleri o dönem içerisinde oldukça ihtiyaç duyulan Süryanice ve İbranice gibi yabancı dilleri öğrenmeye teşvik etmiştir.

Rasulullah, henüz otuzlu yaşlarda –kimi rivayetlerde ise yirmi beş yaşında- bir genç olan Mus'ab b. Umeyr'i Medine'ye İslâm Devleti'nin temellerini atması için yollamış, İslâm Devleti kurulduktan sonra yirmi altı yaşındaki Muaz b. Cebel'i de Yemen'e kadı olarak tayin etmiştir.

Savaşlarda da Rasulullah(sav)gençlere büyük önem vererek birçok seferde sancağı gençlere vermiştir. Örneğin Tebuk Seferi'nde sancağı Zeyd b. Sabit'e, Hayber'de de Ali(ra)'a vermiştir. Türkiye'de kendisine bir koyun dahi teslim edilemeyeceği söylenen yaştaki bir gence yani on sekiz yaşlarında olan Usame b. Zeyd'i kendisinden daha büyük yaştaki kişilere liderlik etmek üzere Suriye'ye gönderdiği orduya komutan tayin etmiştir.

İslâm tarihine baktığımızda çocuk yaştaki kişilerin bile devlet yöneticilerini muhasebe ettiğini görebiliyoruz. Iraklı Şeyh AbdulAziz el-Bedrî "Alimler Ve Yöneticiler Arasında İslâm" isimli adlı eserinde küçük bir çocuğun Halife Ömer b. Abdülaziz'e nasihat ettiğini ve onu yanlışından düzelttiğini nakletmektedir:

"Ömer b. Abdülaziz Halife olunca her yöreden heyetler ihtiyaçlarını açıklamak ve tebrik etmek için akın ettiler. Hicaz'dan da O'na bir heyet geldi. Haşimî kabilesine mensup bir çocuk ilk önce söze başladı. O, yeni konuşma çağına ulaşmış bir çocuktur. Ömer b. Abdülaziz: "Senden daha yaşlı birisi konuşsun" dedi.

Çocuk: Allahu Teâlâ müminlerin Halifesine iyilik versin. Kişinin küçüklüğü kalbinin ve dilinin küçüklüğüyledir. Allahu Teâlâ bir kişiye konuşan bir dil ve hıfzeden bir kalb lütfettiğinde o kişi söz söylemeye hak kazanır. Onun üstünlüğünü ancak dinleyen anlayabilir. Devlet başkanlığı yaşlılık cihetinden olsa idi, senin bu makamına Ümmet içinde çok daha lâıyık olanları bulunurdu.

Bu sözleri dinleyen Ömer b. Abdülaziz: "Doğru söyledin. Aklına gelen her şeyi söyle, dedi.

Çocuk: Allahu Teâlâ müminlerin Halifesine iyilik versin. Biz, tebrik edici heyet olarak geldik. Yoksa istifade etmek için değil. Biz, sadece seni bize Halife yapan Allahu Teâlâ'nın rızasını kazanmak için geldik. Biz, sana senden korktuğumuzdan veya bir şey umduğumuzdan ötürü gelmedik. Sana gelmek için memleketimizden buraya kadar meşakatlere katlandık. Adaletinle zulmünden emin olduk.

Ömer b. Abdülaziz çocuğun bu hitabı karşısında duygulanarak, ey çocuk! bana öğüt ver, dedi.

Çocuk: Allahu Teâlâ müminlerin Halifesine iyilik versin. Allah'ın hilim sıfatıyla insanlara mukabele etmesi, arzularının sonsuzluğu ve insanların onları övmesinden ötürü gurura saptılar. Böylece ayakları kaydı ve cehenneme yuvarlandılar. Allah'

İn sana hilim sıfatıyla davranması, sonsuz arzuların ve insanların seni övmesi seni gurura sevk etmesin. Aksi halde ayağın kayar ve Ümmeti de saptırırın. Allahu Teâlâ seni bu Ümmet'in salihlerinden kıldı...

Çocuk biraz sustu. Ömer b. Abdülaziz, bu çocuğun kaç yaşında, olduğu- nu sordu. Onunla birlikte gelenler; on bir yaşındadır, dediler. Sonra Ömer b. Abdülaziz; Onun kimliğini sordu. O çocuğun, Rasulullah'ın torunu Hüseyin'in oğlu olduğunu öğrendi. O'na hayırlar diledi ve O'na dua etti. Şu şiir de bu tabloyu ifadelendirmektedir:

Bil, kişi âlim olarak doğmaz. Âlim olan, cahil gibi değildir. Cemiyetin kendisine iltifat ettiği yaşça küçük (bilgin) halkın büyüğüdür. Yoksa ilmi olmayan değil!.."

İslâm tarihinden örnekler vermeye devam edelim. İstanbul'un fethi ile alâkalı hadisin övgüsüne nail olabilmek için İstanbul'u fetheden Fatih Sultan Mehmet henüz yirmi bir yaşındaydı.

Çanakkale Savaşı'nda Hilâfet Devleti'ni koruyabilmek için savaşan insanların çoğunun daha bıyığı bile terlememişti. Mezhep imamı daha on beşli yaşlarda içtihat etmeye başlamışlardı. Bunun gibi daha birçok örnek vermek mümkün dür.İslâm, aynı zamanda gençliğini Allah yolunda sürdüren gencin mahşerde Allah' ın arşının gölgesinde gölgeleneceğini belirtmiştir. Ebu Hüreyre RadiyAllahu Anh'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah(sav) şöyle buyurdu:“Başka bir gölgenin bulunmadığı Kıyamet Günü'nde Allah Teala, yedi insanı, arşının gölgesinde gölgelendirecektir:

- 1-Adil devlet başkanı,
- 2-Rabbine kulluk ederek temiz bir hayat içinde serpilip büyüyen genç,
- 3-Kalbi mescidlere bağlı Müslüman,
- 4-Birbirlerini Allah için sevip buluşmaları da ayrılmaları da Allah için olan iki insan,
- 5-Güzel ve mevki sahibi bir kadının beraber olma isteğine “Ben Allah'tan korkarım” diye yaklaşmayan yiğit,
- 6-Sağ elinin verdiğini sol elinin bilemeyeceği kadar gizli sadaka veren kimse,
- 7-Tenhada Allah'ı anıp göz yaşı döken kişi.” (Buhari,Müslim,Tirmizî)

Bu hadis üzerinde tefekkür ettiğimiz zaman mükemmel bir düzenle menin olduğunu görürüz. Hadiste adil devlet başkanından/adil Halife'den hemen sonra ömrünü Allah yoluna adayan genç gelmiştir. Bu hadisten İslâmî bir gençliğin Halifelik kadar önemli olduğunu anlarız. Eğer Ümmet gençliğini kaybederse Halifesini kaybeder. Ümmet hayırlı bir gençlik oluşturamazsa Halifesini de geri getiremez. Devletlerini kaybetmiş bir Ümmet ile gençliğini kaybetmiş bir Ümmet sürekli zulüm altında olur. Burada Allah'a kulluk eden bir gençliğin imamdan sonra zikredilmesi de imamı yeniden getirecek olan kesimin gençler olmasından dolayıdır. Bundan dolayı takvalı bir gençlik oluşmadığı takdirde adil imamın varlığı da tehlikede olacaktır. Sömürgeci kâfirler gençliği ifsat ederek Halifeyi de ortadan kaldıracaktır. Biz bunu Osmanlı Devleti'nin yıkılışında gördük. Avrupa'ya okumaya gönderilen gençlerin zihinleri ifsat olduğu vakit bu hâl Ümmet'in geneline sirayet ederek Osmanlı'nın rahat bir şekilde yıkılmasına yol açtı. Nasıl ki Halife Ümmet için kalkansa gençlik de İslâmî bir otorite için kalkandır. Müslümanların bir Halife'nin nasbedilmesi için çalışmaları farz olduğu gibi yeryüzünde fitne kalmayıp din yalnız Allah'ın oluncaya kadar kâfirlerle savaşacak ve Halife'nin emrine itaat edecek bir gençliğin oluşması için çalışmak da farzdır. Hadiste zikredilen maddelere baktığımızda hepsinin gençlerden oluşması da mümkündür. Bir genç adil bir şekilde devlet başkanı olabilir, kalbi sürekli mescitlerde olabilir, etrafında bulunan insanları Allah için sevebilir ve onlara Allah için buğz edebilir, kendini fuhşiyattan alıkoyabilir, Allah yolunda sadaka verebilir ve işlediği günahlardan pişmanlık duyarak kimsenin olmadığı bir yerde gözyaşı dökerek Allah'tan istiğfar dileyebilir.

Geçmiş kavimlere baktığımızda Firavunların, Nemrutların ve onların haleflerinin en çok korktuğu kesim her daim gençler olmuştur. Bütün putperestler gençlerin uyanışından korkmuşlardır. İbrahim Aleyhi's Selam, putları kırdıktan sonra müşrikler ve düzenin istihbaratçılarından bazıları bunu İbrahim adındaki feta/gencin yaptığını söylüyorlardı. Allah Subhanehû ve Teâlâ bize bu olayı Kur'an'da şöyle haber veriyor:

□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□□

“(İbrahim'in Kavmi) ‘İlahlarımıza bunu kim yaptı? Doğrusu o zalimlerden biridir.’ dediler.

Bazıları ‘ İbrahim denen bir gencin, onları diline doladığını duymuştuk’ dediler” (Enbiya:59-60)

Başka bir örnek vermek gerekirse zamanının Firavunlarına başkaldıran ashabı Kehf'ten Allah

İSLAMDA GENÇLİĞİN ÖNEMİ

Yazar Administrator

Pazartesi, 07 Eylül 2015 20:18 - Son Güncelleme Pazartesi, 07 Eylül 2015 20:20

Örnek alınması gereken Çanakkale Savaşı'nda İslâmî Devlet'in yıkılma ması için canını feda eden gençlerdir.

Örnek alınması gereken genç yaşta içtihat eden Ali b. Ebu Talib, Abdurrahman b. Avf, Abdullah b. Mes'ud gibi genç Sahabelerdir.

Örnek alınması gereken Rasulullah'ın "Ümmetim içinde helal ve haramı en iyi bilen Muaz'dır" övgüsüne nail olan Muaz b. Cebel'dir.

Örnek alınması gereken Ashabın kitleleşmesi için evini açan ve henüz 12 yaşında olan Erkam b. Ebî'l Erkam'dır.

Örnek alınması gereken Kâbe'nin ortasında İslâm'ın düşmanı olan azılı müşriklerin karşısında hiçbir şekilde korkmayan ve henüz 14-18 yaşları arasında olan Abdullah b. Mes'ud'dur.

Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Evet asıl örnek alınması gerekenler Allah'ın Rasulü ve güzide Ashabı ile beraber onların yolundan giden salih insanlardır. Nitekim o insanlar Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in vefatından sonra önemli görevler üstlenmişlerdir. Kimisi devlet başkanı, vali, kadı olmuştur; kimileri ise minberde bir âlim, savaş meydanlarında ülkeleri fetheden hayırlı komutanlar olmuştur.

Ne mutlu o kimseye ki gençliğinin farkında olarak kendini yetiştirmekte, nefsiyetini kuvvetlendirmekte ve Ümmet'in yeniden yeryüzünde lider olması için mücadele etmektedir.

Rabbim bizlere bu yazıda geçen güzide insanları örnek almayı ve onlar gibi bâtil sistemleri yıkarak İslâmî hayatı yaşatmayı ve yaşamayı nasip etsin. (Amin)